

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У ж 10/08
18.01.2008. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић, Мирјане Ивић, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Рајком Милијаш, као записничарем, решавајући по жалби "АА", изјављеној преко овлашћеног лица АВ, против решења Републичке изборне комисије 02 број 013-281/08 од 17. 01. 2008. године, у правној ствари заштите изборног права, у нејавној седници већа одржаној дана 18.01.2008. године, у 14.30 часова, донео је

П Р Е С У Д У

Жалба СЕ ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Ожалбеним решењем одбијен је, као неоснован приговор "АА" - предлагача кандидата за председника Републике изјављен Републичкој изборној комисији 16.01.2008. године.

Против наведеног решења подносилац приговора је благовремено изјавио жалбу преко Републичке изборне комисије дана 17.01.2008. године у 17,30 часова, заведену под 02 број 013-281/08 коју је Републичка изборна комисија доставила Врховном суду Србије дана 17.01.2008. године у 19,10 часова, без изјашњења о жалби.

У поднетој жалби жалилац наводи да РИК-а у ожалбеном решењу не спори да је РТС – Радио Београд прекршио одредбе Закона о избору народних посланика које се сходно примењују у поступку избора председника Републике, јер је радијски програм јавног сервиса РТС без разлога и без ваљаног образложења одбио да емитује представљање једног од председничких кандидата и тиме учинио повреду одредаба члана 48-51. наведеног Закона. Сматра да РИК-а погрешно тумачи одредбу члана 34. став 1. тачка 1. Закона о избору народних посланика која се односи на дужност РИК-е да се стара о законитом спровођењу избора. Истиче да се у образложењу ожалбеног решења погрешно закључује да је надлежност Надзорног одбора да врши надзор над поступцима јавног обавештавања, те да ниједна од законских одредби не говори о овлашћењима РИК-е у погледу контроле и надзора над понашањем средстава јавног информисања у изборном поступку. У ситуацији када не постоји Надзорни одбор РИК-а је једини државни орган који је гарант законитости изборног поступка, те да се због тога не сме одредба члана 34. став 1. тачка 1. Закона о избору народних посланика уско тумачити како се то чини у ожалбеном решењу. РИК-а мора пратити читав изборни поступак и све његове сегменте и реаговати на сваку уочену и утврђену незаконитост у том поступку, јер у супротном се доводи у питање регуларност односно законитост читавог изборног поступка и крајњи резултат избора. Указује да упозорење на кршење закона од стране РТС Републичкој радиодифузној агенцији није излажење из оквира надлежности РИК-е, већ је напротив, поступање у складу са законским овлашћењима у оквиру надлежности из члана 34. став 1. тачка 1. наведеног Закона. РИК-а је дужна да упозори РРА-у на кршење закона, као што би била дужна да упозори на кршење закона и Надзорни одбор када би постојао, или као што је дужна да укаже медијској кући да крши закон и да јој наложи да престане са тим кршењем, односно да поступи у складу са одредбама чл. 48-51. Закона о избору народних посланика. Предлаже да Врховни суд Србије укине ожалбено решење, и да обавезе РИК-у да дописом укаже РРА-и на повреду Закона о избору народних посланика од стране РТС – Радио Београд, те такође дописом наложи да РТС – Радио Београд емитује достављени материјал од стране "АА", предлагача председничког кандидата АО.

По разматрању навода жалбе, ожалбеног решења и списка предмета Врховни суд Србије је оценио:

Жалба је неоснована.

Правилно је, по оцени Врховног суда Србије, одлучила РИК-а, када је одбила приговор жалиоца, налазећи да сва кршења законских одредби која наводи подносилац приговора се односе на понашање средстава јавног обавештавања, што је у надлежности Надзорног одбора, и образложила неоснованост захтева предложених у приговору, а дате разлоге у ожалбеном решењу као правилне и на закону засноване у свему прихвата и овај суд.

Суд је оценио наводе жалбе и налази да су неосновани, јер је правилно у образложењу ожалбеног решења закључено да не постоји правни основ из чл. 34., 99. и 100. Закона о избору народних посланика да РИК-а предузме мере предложене у приговору према средствима јавног обавештавања и РРА-и, због чега је изјављени приговор и одбијен као неоснован. Одредбом члана 34. став 1. тачка 1. Закона о избору народних посланика прописано је да се Републичка изборна комисија стара о законитом спровођењу избора, али по ставу овог суда, само у оквиру надлежности, права и обавеза ове Комисије прописаних наведеним Законом, при чему ниједном одредбом тог Закона, а ни Закона о избору председника Републике није прописана могућност да Републичка изборна комисија, као орган за спровођење избора, преузме надлежност других органа - Надзорног одбора или Републичке радиодифузне агенције како се захтева у жалби.

Суд је оценио и остале наводе жалбе али је, с обзиром на изнето, нашао да су без утицаја на другачију оцену законитости ожалбеног решења.

Са изнетих разлога, Врховни суд Србије је нашао да ожалбеним решењем није повређен закон на штету жалиоца, па је одлучио као у диспозитиву пресуде, на основу члана 97. став 4. Закона о избору народних посланика, члана 50. став 4. и члана 49. став 1. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 18. 01. 2008. године, Уж. 10/08

Записничар Председник већа-судија

Рајка Милијаш, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж